

opusdei.org

Naša rodina v čase koronakrízy

Richard a Maria
Büchsenmeisterovci žijú v obci
Jeging v Hornom Rakúsku. Ako
supernumerári majú veľa
skúseností s poskytovaním
poradenstva iným rodinám.
Nečudo, sami sú rodičmi
dvanástich detí.

16.04.2020

Drahé rodiny,

opäť sme veľkou rodinou! Ešte
donedávna s nami bývali len štyri z

našich detí, no po vypuknutí koronavírusu ich s nami býva už deväť z dvanástich. Našťastie máme veľký dom, peknú záhradu a bývame na vidieku, takže sme oveľa viac obdarení než mnoho iných rodín, ktoré sa tlačia v malých bytoch, za ktoré sa zvlášť modlíme. Naša prvá myšlienka bola, ako budeme fungovať počas nasledujúcich týždňov alebo dokonca mesiacov. Uvedomili sme si, že s príchodom starších detí, ktoré sú už takmer dospelé a potrebujú svoju nezávislosť, sa musíme prispôbiť novej dynamike v našom dobre zaužívanom rodinnom živote. Stále toho ešte ostáva veľa, čo musíme doriešiť.

Radi by sme sa s vami podelili o to, čo, zdá sa, funguje pre našu rodinu. Tento plán nie je definitívny a určite sa bude v priebehu času meniť a vyvíjať. Tiež si uvedomujeme, že vzhľadom na vašu vlastnú situáciu

budete možno nútení vytvoriť si úplne iný plán.

1. Režim dňa

Na začiatku sme hneď vypracovali hrubý plán pre náš rodinný život a oznámili sme ho všetkým, aby aj dospelé deti vedeli, čo od nich očakávame, aby sme sa všetci nezbláznil. Čím skôr sa rodičia s deťmi dohodnú na spoločnom režime, tým skôr ho budú môcť uviesť do praxe. Doobedia máme dobre zorganizované, poobedia sú voľné.

2. Vstávať a ísť spať v určitom čase

Ak človek spí tak dlho, ako chce, zvyčajne má potom zlú náladu. Preto máme spoločné raňajky. Je to vhodný čas prediskutovať rodinný plán, ku ktorému sa budú chcieť vyjadriť najmä dospievajúce deti.

Raňajkujeme teraz o 7:30, čo je oveľa

neskôr ako počas školského roka, no skôr ako počas prázdnin.

Čas uloženia sa k spánku je rovnaký ako v obvyklých pracovných dňoch, samozrejme v závislosti od veku detí. Keď najmladšie deti konečne zaspia, stále je čas na príjemné strávenie večera so staršími deťmi, či už pri šálke čaju, pri filme, knihe, alebo pri stolovej hre.

3. Spoločné stolovanie

To je pre nás veľmi dôležité aj za bežných podmienok. Rodinný stôl je „pracovným stolom“ na vzdelávanie našich detí. Tu sa hoblujú a šmirgľujú drsné hrany charakteru a je úžasné vidieť pokrok. Tu sa členovia rodiny delia o svoju bolesť, hádajú sa, smejú,... Dalo by sa takmer povedať, že rodinný stôl je rodinným „oltárom“. Čím viac sa toho udeje za ním a na ňom, tým lepšie.

Zároveň sme sa od začiatku snažili odradiť deti od jedenia osamote a od nájazdov na chladničku. Výsledkom je zdravý hlad a následne radosť zo spoločného stolovania.

4. Pevne stanovený čas na učenie

Už v prvých dňoch to malo pozitívny účinok. Žije s nami osem žiakov a študentov, pričom všetci dostali kompletne učebné materiály. Najmä pre žiakov základných škôl je veľkou pomocou vidieť všetkých ráno sedieť pri kuchynskom stole alebo pri počítači, ako sa spoločne učia. Máme dva pevne stanovené časy na štúdium, oba trvajú hodinu a pol. Vládne počas nich pokojná atmosféra a nikto sa zbytočne nerozptyľuje. Ak niekto potrebuje študovať dlhšie, je tu stále popoludnie. Ak niektoré dieťa skončí skôr, nejde do záhrady, ale ticho si číta. Našťastie tu máme dosť kníh!

5. Pracovné úlohy pre všetkých

Po jedle sme už dlho dodržiavali pravidlo, že nikto neopustí kuchyňu, kým sa neuprace. Toho sa držíme aj teraz.

Okrem toho sme sa s deťmi dohodli aj na tom, ako rozdelíme pracovné úlohy. Aby som bol úprimný, v skutočnosti sme sa o tom nedohadovali, iba sme objasnili deťom, čo treba robiť. Všetko sa začalo v sobotu neškodnou otázkou: „Kto môže pomôcť s varením?“ Hádajte, koľko detí sa prihlásilo. Žiadne. Keďže mama sa nechcela každý deň niekomu doprosovať, zasiahol otec a deťom rozdelil úlohy. Teraz niektoré z detí pomáhajú s varením, niektoré pracujú v záhrade, iné čistia okná. Pre každého sa nájde práca. Úžasné na tom je, že pracovať ako „rodinný tím“ je poriadna zábava. Nielen pre rodičov, ale aj pre deti.

6. Spoločný oddych

Ak ste stále spolu ako rodina, často riešite iba povinnosti a zabudnete na potešenia. Potom to ide dolu vodou.

Najmä počas tohto obdobia zisťujeme, že aj spoločné trávenie desiaty a olovrantu je veľmi dôležité. Dáme si ovocie, vodu, kávu, čaj... Manželka v tom čase vždy číta najmenším deťom. Teraz znova čítame Kroniky Narnie. Neverili by ste, ako to vplýva na utuženie vzťahov v rodine. Prežívame spoločné chvíle, o ktorých môžeme neskôr hovoriť alebo žartovať. Tešíme sa z tohto spoločne stráveného času.

A ako prinútite pubertiakov spoločne tráviť čas? Lákame ich na sladkosti. Tie sú k dispozícii iba v čase desiaty a olovrantu a iba pri gauči alebo na terase. Neverili by ste, ako rýchlo príde 19-ročná pubertiačka, keď vyložíte na stôl čokoládu.

7. Nové projekty

Staršie deti, ktoré teraz pracujú na čiastočný úväzok alebo pracujú z domu, disponujú väčším množstvom času. Dlho sme chceli urobiť zo suterénu príjemnejšie miesto – vyčistiť ho a zbaviť sa nepotrebných vecí, čo sme už takmer dosiahli.

Steny vo zvyšku domu sú poznačené dobrodružstvami našich detí. Zo skúsenosti vieme, aký úspech možno dosiahnuť pomocou farby, ktorá zostala z posledného veľkého maľovania domu. Stačí len pretrieť špinavé časti steny a všetko je znova takmer ako nové. Táto práca nás ešte len čaká.

Ďalším projektom je rozdelenie detí do nových, veku primeranejších izieb. Nový nábytok často nie je potrebný, stačí len presunúť komodu alebo posteľ, poprípade zniesť ďalší stôl z podkrovia.

Manželka stále hovorí o zlých svetelných podmienkach v

miestnostiach a predsieňach. Možno by som mohol na internete nájsť návod na inštaláciu opravy svietidiel.

A ďalší dôležitý projekt: počas večernej modlitby chceme znova začať s náboženskou knižnou sériou *Viera a život*. Táto séria kníh nám veľmi pomohla s odovzdaním viery dnes už takmer dospelými deťom, jasne a systematicky. Je to celkom jednoduché. Jednoducho som prečítal jednu kapitolu alebo len jej časť a deti sa pýtali toľko otázok, že sme sa nakoniec ocitli uprostred rodinnej konverzácie o viere.

8. My rodičia potrebujeme prestávky

Prinajmenšom je to náš dobrý úmysel! Vieme, aké sú dôležité pre dobitie našich batérií. V bežnom čase sa nám to darí celkom dobre, ale teraz vždy niekto niečo potrebuje alebo chce niečo povedať. Už sa s

veľkým očakávaním teším na moju sľubnú hromadu kníh...

9. Pokúste sa zamerať na to dobré

Máme skutočne dobré deti a vieme, že úprimne ľúbia nás aj seba navzájom. Avšak v posledných dňoch už došlo k niekoľkým rozporom so staršími deťmi.

Snažíme sa teda zamerať na dobré stránky. Je toho toľko dobrého na povšimnutie! A vidíme, že všetky ich pozitívne vlastnosti, dobré návyky, humor aj usilovnosť, sú aj ovocím našej práce.

10. Znovuobjavovanie Boha

Nachádzanie Boha určite začína premýšľaním o Ňom, rozprávaním sa s Ním viac... No aj ako rodina chceme vyskúšať niekoľko nových nápadov, ako je ranná modlitba pred raňajkami, ruženec, čítanie Biblie,

sledovanie omše na internete...

Existuje toľko možností!

Počas tohto obdobia je obzvlášť dôležité osobitne prežívať nedeľu. Nielen trávením spolu viac času pri jedle, ale aj slávnostnejším oblečením (aj keď nás nikto neuvidí) a sledovaním živého prenosu svätej omše.

Nedávno ma počas rozjímania zasiahli slová svätého Josemaríu Escrivá: „Naším povolaním je posvätiť každodenný život“. Súčasťou nášho každodenného života je teraz aj situácia spôsobená koronavírusom, a aj túto situáciu musíme posväcovať.

Všetko dobré a veľa lásky želá

rodina Richarda a Marie
Büchsenmeisterovcov

Jeging, 19. marca 2020

Richard Büchsenmeister

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/nasa-
rodina-v-case-koronakrizy/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/nasa-rodina-v-case-koronakrizy/) (08.08.2025)